

—Pero si es deixa demunt de la taula!—replica l' alcalde.

Bueno, aixís rés.

Aquest es en Pau Font que lo vulgué fer el *viu* ab els periodistas, se n'en passa de *viu* y no para fins á quedar com un *pau*.

Com á fabricant d' aiguardent ni 'l Serra sab fer la propaganda qu' ell.

Desde qu' es va fitxá en que á casi totes les tabernas hi había la República y com més repúblicas més se bebeia, se digué:

—Pahuet tú has d' esser republicá. Y es fé republicá.

Vení la ruptura á «Juventud Republicana», formaren els disidents el «Centro Republicano» y jo no sé si's fixá quins eren els que consumien més líquit ó qué, el cas es qu' en Pau Font es fa ver del «Centro» y avuy diu qu' es cuant ven més aiguardent que may.

CAPIRONS.

Wetllades

JOVENTUD REPUBLICANA

Tot el dissapte vaig estar ab ánsia esperant l' hora pera anar á sentir la conferencia

que el president d'aquesta societat en Humbert Torres tenia que donar.

El titol de la mateixa «La nostra orientació» era de lo més subjectiu en els actuals moments, pera els que tracten en política.

En acabant de sopar vaig dirijí els meus passos vers l' aristocrática al ensems que democrática societat boy pensant que si en Cambó se posaba á *bailarina* no tardariam á veure á en Humbert Torres fent les delicias del public qu' acostuma á anar al nostres cafés *flamenchs*....

Al entrar en el local la sala estaba de gom á gom destacantse per sobre tots, els capitostos del partit y la majoría dels que formaben la candidatura que publicabem en el nombre passat.

Lo primer qu' ens fé sapiguer lo Sr. Torres al ocupar la tribuna—diguem-hu aixís—es que parlaba en nom de Joventud Republicana.

No hus haig de detallar aquí tot lo que digué, perque no som orgue de ningú y sols puntejaré els temas que exposá.

Començá comdenant els procediments de represió empleiats contra gent honrada al castigar els fets de Juliol, digué—y m'estranyá—que Solidaritat estaba trencada desde qu' els regionalistas s' oposaren al Pressupost de Cultura del Ajuntament de Barcelona, que tots els republicans tenien qu' esser nacionalistas, parlá d' en Cambó (el seu modelo), que s' ajuntarien ab els partits que en moments determinats aspiressen al mateix fi y acabá atacant als falsos revolucionaris que diu que sols serveixen pera impedir la marxa de llurs ideals.

En justicia, d' oradors com en Torres no n' abunden y aquest es un dels millors discursos que s' han fet per gent de Lleida. L'